

[Udenrigsministeren]

så kaldte nettostilling over for EFs budget. En løsning af dette problem indgik i finansieringsreformen fra juni 1984, og Kommissionen forudsiger nødvendigheden af en fortsat særordning på dette område, om end Kommissionen foreslår en ny fremgangsmåde.

Det fremgår af denne opregning af forskellige interesser, at det kommende formandskab står over for en vanskelig opgave. Det gælder politisk og økonomisk. Politisk tegner der sig en åbenbar skillelinie mellem de nordlige medlemslande og de sydlige medlemslande. Formandskabet vil gøre alt, hvad der er muligt, for at forlige de modstående interesser og forhindre en åben konflikt mellem de nordlige og de sydlige medlemslande, en konflikt, som i givet fald vil kunne sætte dybe spor i samarbejdets fremtidige udvikling.

Den 1. juli 1987 – samtidig med, at Danmark overtager formandskabet – må det påregnes at Den Europæiske Fælles Akt træder i kraft efter forsinkelsen som følge af de særlige grundlovsmæssige problemer i Irland.

Den Europæiske Fælles Akt er et redskab, som det er op til medlemslandene at udnytte.

Det er først og fremmest et forsøg på at bane vej for etablering af et indre marked i Fællesskabet igennem flertalsafstemning og ensartede tekniske forskrifter, samtidig med at hensyn til sundhed, ydre miljø og arbejdsmiljø opprioriteres.

Den Europæiske Fælles Akt, navnlig artikel 100 A, er et forsøg på at undgå et valg mellem enten det indre marked eller miljø m.v. og i stedet opnå begge dele.

Det er nu op til medlemslandene og Fællesskabets institutioner at bruge Fællesakten på rette vis og i overensstemmelse med de politiske beslutninger, som førte frem til dette forhandlingsresultat.

I den henseende får formandskabet en meget vigtig opgave. Det bliver det danske formandskab, som i de første seks måneder skal lede arbejdet med udmøntning af Fællesakten. Efter Danmark kommer Forbundsrepublikken Tyskland som formandsland.

Der er ingen grund til at skjule, at vi fra dansk side er tilfredse med, at det netop er Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland, som varetager formandskabet i Fællesaktens første år, idet det var disse to lande, som under forhandlingerne om Fællesakten lagde stærkest vægt på miljøbeskyttelse m.v.

Formandskabet vil gøre sit bedste for under forhandlingerne i Ministerrådet at leve op til den målsætning, som er indeholdt i Fællesakten, dvs. forene bestræbelserne for at etablere et indre marked og tilgodese miljøbeskyttelse m.v. på samme tid.

Formandskabet regner med, at såvel Kommissionen som Europa-Parlamentet er indstillet på at samarbejde for at gennemføre denne målsætning.

Kommissionen skal igennem sine forslag sikre et højt beskyttelsesniveau.

Europa-Parlamentet skal høres to gange og vil derfor få bedre muligheder end hidtil for at give sine synspunkter til kende, uanset at det fortsat alene er Rådet, som træffer beslutninger.

Derfor lægger formandskabet vægt på et godt samarbejde med de øvrige institutioner.

Det gælder også den samarbejdsprocedure med Europa-Parlamentet, som er en af Fællesaktens nydannelser. Det er vigtigt for EF-samarbejdets fremtid, at denne samarbejdsprocedure bruges rigtigt, dvs. til saglig og nøgtern forhandling, og ikke udvikler sig til et nyt redskab i institutionernes forsøg på at forøge deres indflydelse på hinandens be- kostning.

Den internationale handelspolitik bliver det tredje store emne under det danske formandskab.

Det er åbenbart, at det internationale handelspolitiske klima bliver barskere for hver dag, der går. USA lægger op til en mere restriktiv holdning over for især Japan, og der er ingen grund til at skjule, at den amerikanske kongres synes mere lydør over for protektionistiske strømninger, end det har været tilfældet i lang tid.

Det store japanske overskud på handelsbalancen er utvivlsomt en destabiliserende faktor i verdenshandelen. Det gælder økonomisk og handelspolitisk. Det gælder imidlertid også psykologisk og politisk.

Det vil være en ulykke for alle parter, hvis de underliggende protektionistiske tendenser får lov til at slå igennem og dermed afbryde den liberalisering af verdenshandelen, som har været en af de vigtigste forudsætninger for de sidste 40 års økonomiske fremgang.

Det kommende danske formandskab vil lægge vægt på at få gang i de internationale handelspolitiske forhandlinger under den såkaldte Uruguay-runde, som i princippet